

KANDIDAT

5805

PRØVE

ME-416 1 Vitenskapsteori og kvalitativ metode

Emnekode	ME-416
Vurderingsform	Skriftlig eksamen
Starttid	30.11.2016 09:00
Sluttid	30.11.2016 14:00
Sensurfrist	21.12.2016 01:00
PDF opprettet	31.08.2018 09:17
Opprettet av	Digital Eksamen

1 ME-416, forside

Emnekode: ME-416

Emnenavn: Vitenskapsteori og kvalitativ metode

Dato: 30. november

Varighet: 5 timer

Tillatte hjelpemidler: Ingen

Det forekommer av og til spørsmål om bruk av eksamensbesvarelser til undervisnings- og læringsformål. Universitetet trenger kandidatens tillatelse til at besvarelsen kan benyttes til dette. Besvarelsen vil være anonym.

Tillater du at din eksamensbesvarelse blir brukt til slikt formål?

Ja

Nei

Riktig. 0 av 0 poeng.

2 ME-416, oppgave 1

Definer 4 av de følgende 5 begrep og illustrer med eksempler:

1. fokusgruppeintervju
2. det utvidede tekstbegrep
3. tekstens kontekst
4. avvikende tilfelle (engelsk: negative - eller deviant case)
5. paradigme

Skriv ditt svar her...

Jeg kommer i min oppgavebesvarelse til å fokusere på å besvare deloppgavene 1, 3, 4 og 5 i oppg. 1.

1. Fokusgruppeintervju:

Fokusgruppeintervju er en variant av gruppeintervju. Et standard gruppeintervju omhandler at man gjerne har en mer *naturalistisk tilnærming* (se mer utfyllende informasjon under besvarelse av deloppgave 5), hvorav man som forsker, kort fortalt, styrer gruppeintervjuet som intervjuer, med ønske om å trekke ut informasjon fra de intervjuede, som en form for informasjon i seg selv. Her er hensikten å høre hva de intervjuede har å si, og bruke nettopp denne informasjonen.

I et fokusgruppeintervju vil man i større grad følge en *etnometodologisk tilnærming* (se mer utfyllende informasjon under besvarelse av deloppgave 5), noe som innebærer at man ønsker å finne ut av hvordan interaksjonen mellom aktørene foregår, og hvordan informantene gjensidig påvirker hverandre. Målet i et fokusgruppeintervju er derfor noe annet enn i et standard gruppeintervju, da fokusgruppeintervju-arbeidet i større grad dreier seg om å finne ut av det interaksjonistiske (forstått som samhandlende) samspillet mellom deltakerne, og oppdage hvordan forståelse skapes i dette interaksjonistiske samspillet.

Et eksempel her kan være om man samler en gruppe kvinner for å snakke om temaet brystkreft. Til forskjell fra et vanlig gruppeintervju, hvor intervjuer trer frem i en tydeligere veilederrolle, vil man i større grad "spille ballen" videre til gruppen, for å se hvordan de samhandler og følgelig hvordan denne samhandlingen (interaksjonen) påvirker individene i gruppen, gruppen som helhet, og den *felles forståelse som dannes i møtet*.

3. Tekstens kontekst:

Østbye (et al.) skriver at en tekst, forstått som et mangfold av ting man kan "lese" (i utvidet forstand) noe ut ifra, i en tekstanalytisk situasjon ikke kan sees uavhengig av den sammenheng teksten er produsert i. Eks. på tekst i denne sammenheng kan være ulike former for skriv, som f.eks. dokumenter, men også video, bilder, e.l. Vi opererer deror i denne sammenheng med et utvidet tekstbegrep. Tekstens kontekst omhandler, med andre ord, den sammenheng teksten er produsert i. Dette er viktig å kunne si noe om, i en tekstanalytisk situasjon, hvor man trenger å kunne se helheten av en teksts innhold opp i mot dets kontekst, for å kunne forstå ulike sider ved teksten.

Tekstens kontekst i en dokumentanalytisk sammenheng kan videre deles opp i to kontekster. Den ene formen for kontekst kalles for *den nære kontekst*, som innebærer at man analyserer selve teksten i seg selv. Den andre formen for kontekst handler om å undersøke *den utvidede konteksten*, noe som tilsier at man går videre utover selve tekstens innhold ved å se etter hvilke produksjonsforhold teksten ble til i, i hvilken kontekst teksten ble konstruert i, og hvem som stod bak konstruksjonen. Slik sett har man på denne måten to måter å tilnærme seg en tekst på ved undersøkelse av tekstens innhold, bakenforliggende årsak, kontekstuelle påvirkning, tilsiktede mening vs. mottatte mening, o.l. analytiske undersøkelser.

Et eksempel er fra Garfinkel, hvorav han tar et utdrag fra en samtale mellom en potensiell leietaker og boligeier. Utdraget av teksten er veldig forvirrende, og sier oss lite, dersom man ikke har den kontekstuelle forståelsen av tekstens innhold. Man må forstå tekstens kontekst, eller konteksten til teksten, for å kunne danne seg et godt bilde av tekstens iboende mening og kontekstuelle betydning. Dersom man kun tar et utdrag fra en tekst, men man ikke vet konteksten til teksten, vil man ikke kunne ha en helhetlig forståelse av tekstens innhold, noe som igjen begrenser ens muligheter til å analysere de ulike delene/elementene ved teksten.

4. Avvikende tilfelle:

Peräkylä, en islandsk sosiolog, forsket på pårørende til palliative pasienter på et sykehjem. Han ønsket å finne ut av de pårørende fulgte opp de holdninger de hadde i forhold til pasientens situasjon. De pårørende til sine foreldre oppgav til Peräkylä at de ønsket å være hos sine foreldre ved deres siste stund før de gikk bort. Peräkylä opplevde allikevel at flere av de pårørende som hevdet dette var en viktig ting å gjøre, allikevel ikke gjorde det. Dette fikk Peräkylä til å undre på hvorfor de pårørende ikke fulgte opp det de hadde sagt. Var det kun for å virke "moralisk korrekte"? Hva Peräkylä imidlertid oppdaget var at årsaken til at de pårørende ikke hadde vært tilstede under deres foreldres siste time ikke skyldes at de pårørende hadde bevisst unngått dette, men at de av situasjonelle årsaker hadde hatt forhindringer fra å kunne stille opp.

På dette viset kunne Peräkylä stadfeste at det som i utgangspunktet så ut som tilsynelatende avvik fra hypotesen, i realiteten kun var avvikende tilfeller, i den forstand at de var uintensjonelle hendelser grunnet situasjonelle årsaker. Dette var faktorer som ikke motsa de pårørendes intensjon om å være til stede ved deres foreldres siste time. Peräkylä kunne derfor, ved oppdagelsen av disse avvikende tilfellene, derfor styrke sin hypotese om at pårørende familie ønsket å være tilstede under deres eldres siste time på sykehjemmet, da disse tilfellene var avvikende tilfeller, altså tilfeller som uintensjonelt avvike fra det forventede resultatet.

Dette er forøvrig noe som passer sammen med Karl Poppers vitenskapelige teori om *falsifisering*, hvor han hevder at ens teori styrkes ved forsøk på å gjendrive berettiget kritikk av funnene. En annen metode er å *moderere* funnene, noe innebærer å søke alternative forklaringer på hvorfor ens funn ble som de ble, og at de ikke uten videre gjendriver den hypotese forskeren har. Dette innebærer å sjekke de resultatene man kom frem til igjen, ved å se etter de bakenforliggende forklaringene til resultatene. Peräkylä kan derfor sies å ha styrket sin teori ved å ha *moderert* sine tilsynelatende avvik, ved å gjennomgå de bakenforliggende årsakene til hvorfor forventet resultat tilsynelatende ikke ble som forventet. På denne måten kunne Peräkylä forsterke sitt funn, ved å nyansere de funnene som hadde funksjon som avvikende tilfeller, fremfor å forkaste dem (forstått som å bekrefte dem som reelle avvik).

5. Paradigme:

Et paradigme er et teoretisk utgangspunkt en forsker har for å kunne belyse en problemstilling. Det vil si at man gjennom en teoretisk tradisjon, gjennom bruk av det aktuelle paradigmat "briller" (perspektiv), vil kunne klare å belyse aktuelle problemstillinger, ut ifra det teoretiske utgangspunktet man går ut ifra.

Et paradigme har tre vitenskapsfilosofiske bestanddeler som elementer for å kunne være et teoretisk utgangspunkt. Disse elementene er:

1. **Ontologi:** Begrepet ontologi har å gjøre med *hva som er sannheten*. Et ontologisk utgangspunkt har dermed til hensikt å beskrive hva som er *sant* og *ekte*. Her kommer det an på hva vi anser som *sant*, i vår teoretiske verden.
2. **Epistemologi:** Begrepet epistemologi handler om *måter å finne ut* av hva som er sannheten på, altså det **teoretiske utgangspunktet** vi som forskere har for å kunne finne ut av hva sannheten er. Epistemologiens funksjon er å **gripe** hva ontologien (forstått som sannheten) er for noe.
3. **Metodologi:** Begrepet metodologi omhandler **den konkrete måten** (i denne sammenheng: metodeform/metodevariant) epistemologien, forstått som *det teoretiske utgangspunktet* man har for å kunne

gripe fatt i hva som er det ontologiske (forstått som *sannheten*). Begrepet metodologi omhandler derfor den konkrete måten man vil kunne anvende sitt epistemologiske utgangspunkt for å oppdage ontologien.

Til eksempel har den kvalitative arbeidsmetoden i en intervjusituasjon fire ulike paradigmer.

1. **Naturalisme:** Den ene kalles for *det naturalistiske paradigmet*, som er det mest brukte blant kvalitative forskere. Dette paradigmet har et positivistisk syn på uthenting av informasjon fra de intervjuede, og ønsker derfor å ta rollen som den avstandserte intervjueren som ikke ønsker å påvirke informantens svar. Synet på kunnskap her er at informantens informasjon er sann informasjon som formidles. Hensikten med det naturalistiske paradigmet er å finne ut av hva informanten mener, og arbeide med å unngå å påvirke/"besudle" den informasjonen som informanten gir.

2. **Etnometodologi:** En annen form for teoretisk paradigme kalles for *det etnometodologiske paradigmet*, hvorav ønsket her er å få frem informasjon om hvorvidt den informasjonen som kommer frem er påvirket av Hensikten her er derfor ikke å trekke ut informasjon fra informanten, lik det er i det naturalistiske paradigmet, men å oppdage hvordan den informasjonen som kommer frem er skapt, som et produkt, avhengig av det møtet man fikk informasjonen ut ifra.

3. **Emosjonalisme:** *Det emosjonalistiske paradigmet* går ut ifra at den informasjonen som kommer fra informanten ofte må ses i lys av, og tas hensyn til, informantens underliggende følelser og emosjonelle liv. Dette paradigmet kom som en kritikk til det naturalistiske- og det etnometodologiske paradigmet, da den hevdet at disse to paradigmene hadde for positivistiske holdninger i forhold til å kunne oppdage sannheten uavhengig/uten å ta hensyn til informantens emosjoner og emosjonelle situasjon.

4. **Postmodernisme:** *Det postmoderne paradigmet* dreier seg i større grad om hvordan forskeren selv "konstruerer forskningen sin" ved å i større grad poengtere forskeren som et subjekt, fremfor en uavhengig, såkalt "nøytral", person. Forskningen foretatt kan derfor ikke sees uavhengig av forskeren. Kritikerne av dette paradigmet kritiserer gjerne forskere innenfor dette paradigmet som å fremstå som relativister, men selv vil de hevde at de har et reflektivt forhold til forskningen sin.

Besvart.

3 ME-416, oppgave 2

Svar så på kun én av oppgavene, dvs. velg enten 1 eller 2 eller 3 (dette er hoveddelen).

1. Gjør først rede for de mest klassiske områdene innen forskningsetikken og drøft så argumentet om at forskningsetiske utfordringer er særlig komplekse innen kvalitativ forskning. Bruk eksempler gjerne fra ulike metoder.

2. Redegjør for klassiske måter å sjekke kvaliteten på kvalitativ forskning på og drøft deretter kritikken rettet mot dem især fra andre paradigmer.

3. Miller og Glassner skriver at «In-depth interviewing is a particular useful method for examining the social world from the point of view of the research participants» (2016:56). Gjør først rede for hvordan de forsvarer denne påstanden. Drøft deretter ulike typer kritikk rettet mot deres argument fra forskere som f.eks. Holstein og Gubrium, og Wilkinson som ser på alle deltakerne i intervjuet som aktive subjekter.

Skriv ditt svar her...

Oppgave 2, deloppgave 2: Kvaliteten på kvalitativ forskning

I denne oppgaven kommer jeg til å redegjøre for ulike måter å sjekke kvaliteten på kvalitativ forskning, for deretter å drøfte enkelte kritikker fra andre forskningsvitenskapelige standpunkt, hovedsakelig et kvantitativt standpunkt.

Følgende kommer jeg til å gå gjennom min fremstilling av oppgavebesvarelsen på følgende måte, ved bruk av underoverskrifter for å lettere tydeliggjøre belysningen av de ulike emner jeg kommer til å gå i gjennom:

Validitet og reliabilitet

For at en forskning skal være kvalitetsmessig, er det først og fremst to viktige faktorer, i form av krav, som trenger å tilfredsstilles. Jeg kommer først til å gå igjennom *validitet*, før jeg etter det gjennomgår *reliabilitet*.

Validitet

At en forskning er valid, innebærer at en forskning er *gyldig*, det vil si at man har målt det man skal måle i forskningsstudien. Validitet sier noe om *gyldigheten* vedr. konklusjon man har kommet frem til i forhold til at man har målt det man skulle i studien. En studie kan ikke sies å være valid uten å samtidig måtte sies å også være reliabel (se under deloverskriften "Reliabilitet"). For videre å kunne forstå begrepet validitet på et mer detaljert plan, kan dette begrepet deles inn i to undervarianter, som sier noe om ulike sider former for validitetens funksjonsområde. En forskningsstudie kan ikke være valid uten å samtidig også måtte være reliabel (se lengre ned i besvarelsen, under overskriften "reliabilitet").

Intern validitet

Om en studie har intern validitet (forstått som å være valid på intern basis), betyr dette at undersøkelsens funn er gyldig, da man har målt det man skal måle, i *den konkrete studien*. Om studien kun kan sies å ha intern validitet, betyr det at validiteten, ikke uten videre er gyldig for andre studier, men kun for den konkrete aktuelle studien.

Ekstern validitet

Om en studie har ekstern validitet (forstått som å være valid på ekstern basis), innebærer dette at undersøkelsens måling også er gyldig i forhold til andre studier. Dette innebærer at studien ikke kan være valid på ekstern basis, uten å samtidig også måtte være valid på intern basis. Man kan altså ha intern validitet uten nødvendigvis å ha ekstern validitet, men ikke motsatt.

Reliabilitet

Begrepet reliabilitet sier noe om hvordan forskningsstudien er målt. Har vi målt på riktig måte? Er fremgangsmåten og metodebruken pålitelig? På denne måten kan reliabilitet sies å betegne *påliteligheten* til forskningsstudien. Reliabilitet sier noe om *påliteligheten* vedr. bruk av *metodefremgang/prosedyre* for den aktuelle studien som er gjort, men sier ikke noe om hvor gyldig (valid) dette funnet er. Lik validitet, kan også reliabilitet deles inn i to undervarianter, som sier noe om ulike sider for reliabilitetens funksjonsområde. En forskningsstudie kan være reliabel uten å samtidig også måtte være valid (se lengre opp i besvarelsen, under overskriften "validitet"), men ikke omvendt.

Intern reliabilitet

Dersom en studie har intern reliabilitet (forstått som å være reliabel på intern basis), innebærer dette at undersøkelsens metodefremgang i den aktuelle studien er reliabel altså at metodefremgangen er pålitelig i forhold til den konkrete studien det er snakk om. Om studien kun kan sies å ha intern reliabilitet, betyr det at validiteten, i form av pålitelighet, ikke uten videre er gjeldende for andre studier, men kun for den konkrete aktuelle studien.

Ekstern reliabilitet

Ekstern reliabilitet innebærer at den aktuelle studiens fremgangsmåte kan anvendes i også andre forskningssammenhenger, forutenom den aktuelle studien. Man skal, om reliabiliteten har ekstern reliabilitet, kunne komme frem til samme funn som ved den første studien ved å anvende samme metodefremgang/prosedyre for også andre studier. Dette innebærer at studien ikke kan være reliabel på ekstern basis, uten å samtidig også måtte være reliabel på intern basis, i utgangspunktet. Man kan altså ha intern reliabilitet uten nødvendigvis å ha ekstern reliabilitet, men ikke motsatt.

Relasjonelt arbeid

Det relasjonelle forholdet mellom informant og intervjuer kan sies å være et etisk hovedanliggende. Allikevel er dette også aktuelt for den konkrete gjennomføringen av en aktuell forskningsstudie, hvorav man som fortrolig intervjuer skal kunne våge å danne en viss grad av nærhet og tillit for å kunne få mest, og best, informasjon ut av informanten(e). Her befinner det seg en iboende utfordring i det å unngå å *bruke* informanten, kun som et instrument for forskningen, og ikke samtidig som et mål i seg selv. Vi kommer i denne sammenheng inn på hva Kant kaller for *det kategoriske imperativ*, hvorav man ut ifra en pliktetisk dygdsetikk skal behandle alle likeverdig, også i den forstand at man ikke kun behandler noen som et instrument, men også som et mål i seg selv ved den instrumentelle funksjon en person måtte ha. Således kan man se hvor tett etikken og kvaliteten på arbeidet kan henge sammen.

Avstand og nærhet

Hvor går grensen mellom nærhet og avstand? I en naturalistisk tilnærming (se oppgavebesvarelse 1, deloppgave 1 og 5 for ytterligere informasjon) vil man i større grad være prøve å distansere seg fra informanten, mens man i en etnometodologisk tilnærming (se oppgavebesvarelse 1, deloppgave 1 og 5 for ytterligere informasjon) tvert imot vil kunne komme til å ta større delaktighet i intervjusituasjonen i jakten på å oppdage hvordan interaksjonen bidrar med å skape oppfatninger, fremfor det naturalistiske synet om å trekke frem informantens "ubesudlede" svar som han allerede har gjort seg opp en mening om. Dette er et eksempel på en konflikt mellom to ulike tilnæringsformer i hvordan et relasjonelt arbeid skal foregå for å kunne oppdage den informasjonen man som forsker leter etter.

Avvikende tilfelle

Peräkyläs arbeid med praktisering av *moderering*, samt Poppers *falsifisering*, er noe som står nærmere beskrevet i oppgavebesvarelse 1, deloppgave 4 (se der for mer utfyllende informasjon). Poenget her er at man skal kunne benytte seg av *moderering* (som etter undertegnede skjønn like gjerne kunne blitt kalt for *nyansering*) for å kunne få muligheten til å ev. avkrefte hva som tilsynelatende ser ut som faktiske avvikende funn.

Medlemsvalidering

Medlemsvalidering er validering utført av informanten(e) selv, hvorav intervjuer gir et av følgende tilbud: 1) intervjueren gir informanten mulighet til å lese et utdrag fra intervjuet informanten bidro med. Dette kalles for *begrenset medlemsvalidering*. 2) Intervjueren ønsker tilbakemelding på hele rapporten, og ber derfor informanten om å lese igjennom hele denne. Dette kalles for *utvidet medlemsvalidering*. Kritikken til å bruke en utvidet form for medlemsvalidering er at det er mindre sjanse for at informantene gir konkret tilbakemelding til intervjueren, da det kan være for mye for den intervjuede å sette seg inn i. Kritikken her ligger derfor i en form for ressursbasert kritikk. Selv om denne metoden på overflaten virker som å være den mest inkluderende, kan den i realiteten ha funksjon som den mest ekskludende, ettersom den kan bidra med å gi oss et inntrykk av en større grad av demokratisering (her forstått som deltakelse) i forskningen fra informantens side enn hva som er det faktiske tilfelle. Med andre ord at den utvidede medlemsvalideringen har en videre funksjon som tilsynelatende demokratisering, noe som bidrar med å underminere den reelle demokratiske innflytelsen informanten istedenfor kunne ha hatt i begrenset grad gjennom aktiv deltakelse ved å gi tilbakemelding på kun den begrensede medlemsvalideringen, i form av utdrag.

Metodetriangulering

Metodetriangulering anses av en del forskere som å være en variant av mer forsikrende forskning, ettersom man bruker ulike metoder i samme studie. Dette kan bidra med å sikre opp om funnene, da man har flere måter å måle samme fenomen på, og dermed forhåpentligvis også, flere perspektiver å kunne "kryssjekke" de resultater man er kommet frem til i studien.

Oppsummert om kvalitetssikring av kvalitativ forskning

Lik beskrevet ovenfor bør en forskningsstudie av kvalitetsmessig standard være valid (at studien måler det den skal) og være reliabel (at man bruker pålitelig metode for å komme frem til det gyldige svaret). Avhengig av studiens hensikt, utforming, og teoretiske utgangspunkt (se oppgavebesvarelse 1, delbesvarelse 5 for ytterligere informasjon) vil det variere i hvor stor grad en kvalitativ studie vil oppfylle kriteriene om å ha både intern og ekstern validitet og reliabilitet.

Videre vil man i større grad kunne bekrefte at det man tror man er kommet frem til i studien stemmer dersom man har en god (f.eks., men ikke nødvendigvis, i form av en positiv ladet) relasjon med informanten(e), samtidig som man har en profesjonell distanse. Det går et skille mellom å være personlig og privat for å kunne ivareta en profesjonell relasjon til informanten(e). Her kan man også få utslag av informantens oppfattelse av relasjonen mellom forsker og informant, alt avhengig av hvordan intendert budskap er blitt overført fra informant til forsker, hvordan budskapet ble mottatt og tolket av forsker, i tillegg til hvordan graden av interesse for tilbakemelding i medlemsvalideringen gir sitt utslag på bakgrunn av engasjement for studien.

Videre vil forståelsen av at avvikende tilfeller faktisk kan bidra med å styrke hypotesen man har, samt at metodetrianguleringen i en slik sammenheng bidrar med å styrke hypotesen.

Kritikk:

Intern kritikk: ulike paradigmers kritikk

Jeg vil under følgende deloverskrift ta opp et par av de mer sentrale, og etter undertegnede eget syn, også mest berettigede kritikkene fra et perspektiv til en kvantitativ forsker, som videre kommer til å drøftes. Se forøvrig oppgavebesvarelse 1, delbesvarelse 5 for ytterligere informasjon om forskjellene på de fire paradigmenes kunnskapsforståelse.

Naturalistisk kritikk

En naturalistisk kritikk poengterer betydningen av å unngå "besudling" av den "rene" informasjonen som kommer fra informanten. Det er pga. dette at forskeren bør passe på slik at han påvirker informanten så lite som mulig. Dette paradigmet har et tydeligere preg av positivistisk perspektiv over sin forståelse av sannhet. Er sannheten nødvendigvis så lett å få tak i? Påvirker vi ikke uansett, kan da være et grunnleggende kritisk spørsmål til dette perspektivet.

Etnometodologisk kritikk:

Synet på undermineringen av relasjonell betydning er noe av dette paradigmets hovedkritikk av kvalitativ studier. Hvordan skapes svaret i vårt møte med informanten? Dette er et svar som på den andre siden i mye større grad er delaktig i konversasjonen med informanten, noe som kan bidra med å skape ledende fortolkninger av hvordan man selv vil/håper at samtalen vil bringe frem av informasjon. Det relasjonelle arbeidet er i større grad viktig her, fremfor i naturalistisk perspektiv

Emosjonalistisk kritikk:

Her er det relasjonelle arbeidet viktigst, og kan kanskje sies å være det mest krevende i arbeidet med nærhet. Hvordan unngå at mennesket forblir personlige i en profesjonell rolle? Dette er en utfordring som står tydelig foran dette paradigmets arbeidsmetode

Postmodernistisk kritikk:

Synet på frakoblingen, og det påfølgende positivistiske synet, om at forskeren kan forstås som uavhengig av forskningen han presenterer, er et viktig poeng. Hvordan kan man f.eks. skape en metodetriangulering som ikke baserer seg på intervjuerens eget utgangspunkt/formening?

Ekstern kritikk: Kvantitative forskeres kritikk

Kvantitative forskere har en tendens til å kritisere kvalitativ forskning som uvitenskapelig, da det vanskelig lar seg generaliseres, og derfor heller ikke heller universaliseres. Så kan man på den andre siden spørre seg *hvor vitenskapelig* det er å hevde at all form for forskning skal passe inn i samme ramme, og hvorvidt den *må* være universell og kunne generaliseres for å kunne være *sann*. Sett fra et slikt perspektiv kan kvantitative forskeres perspektiv bidra med å underminere ulike former for vitenskapelige innsikter, ved å innta en sterk positivistisk innstilling om at "det eksisterer kun én vei for å komme frem til sannheten". Dette høres mer ut som religion fremfor vitenskap, som bl.a. bør ha plass til å utforske ulike perspektiver og mål å komme frem til ulike former for sannhet på. Man står her i den epistemologiske debatten vedr. hvordan forskning skal gripes an - hva er det "riktige" teoretiske utgangspunktet å finne ut sannheten på. Men hvis noe er virkelig sant, må det ikke være ett entydig sant svar på fremgangsmåten man bruker? Man står her videre i en ontologisk filosofisk debatt vedr. *hva som er sannhet*. Disse problemstillingene, tror jeg, sier mer om menneskets forhold til vitenskap og dens uløselige tilknytning til erkjennelsesfilosofi, fremfor selve vitenskapen i seg selv. Men dette er en annen debatt jeg ikke har mulighet til å ta videre i denne sammenheng.

Besvart.